

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 348/2012-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. augusta 2012 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej F., s. r. o., B., konajúcej prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. B. F., vedené pod sp. zn. Rvp 4121/2012, sp. zn. Rvp 4122/2012, sp. zn. Rvp 4124/2012, sp. zn. Rvp 4127/2012, sp. zn. Rvp 4128/2012, sp. zn. Rvp 4129/2012, sp. zn. Rvp 4132/2012, sp. zn. Rvp 4134/2012, sp. zn. Rvp 4136/2012, sp. zn. Rvp 4138/2012, sp. zn. Rvp 4140/2012, sp. zn. Rvp 4141/2012, sp. zn. Rvp 4142/2012, sp. zn. Rvp 4145/2012, sp. zn. Rvp 4151/2012, sp. zn. Rvp 4152/2012, sp. zn. Rvp 4153/2012 a sp. zn. Rvp 4155/2012 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaniach vedených pod sp. zn. 10 Er 609/2011, sp. zn. 5 Er 965/2011, sp. zn. 9 Er 603/2011, sp. zn. 10 Er 1052/2011, sp. zn. 10 Er 1034/2011, sp. zn. 7 Er 603/2011, sp. zn. 5 Er 1001/2011, sp. zn. 5 Er 1040/2011, sp. zn. 5 Er 520/2011, sp. zn. 3 Er 653/2011, sp. zn. 6 Er 2885/2009, sp. zn. 9 Er 526/2011, sp. zn. 5 Er 888/2011, sp. zn. 9 Er 947/2011, sp. zn. 7 Er 1012/2011, sp. zn. 3 Er 1019/2011, sp. zn. 9 Er 1001/2011 a sp. zn. 10 Er 971/2011 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 4121/2012, sp. zn. Rvp 4122/2012, sp. zn. Rvp 4124/2012, sp. zn. Rvp 4127/2012, sp. zn. Rvp 4128/2012, sp. zn. Rvp 4129/2012, sp. zn. Rvp 4132/2012, sp. zn. Rvp 4134/2012, sp. zn. Rvp 4136/2012, sp. zn. Rvp 4138/2012, sp. zn. Rvp 4140/2012, sp. zn. Rvp 4141/2012, sp. zn. Rvp 4142/2012, sp. zn. Rvp 4145/2012, sp. zn. Rvp 4151/2012, sp. zn. Rvp 4152/2012, sp. zn. Rvp 4153/2012 a sp. zn. Rvp 4155/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 4121/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 2. mája 2012 osobne doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej F., s. r. o., B., konajúcej prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. B. F., vedené pod sp. zn. Rvp 4121/2012, sp. zn. Rvp 4122/2012, sp. zn. Rvp 4124/2012, sp. zn. Rvp 4127/2012, sp. zn. Rvp 4128/2012, sp. zn. Rvp 4129/2012, sp. zn. Rvp 4132/2012, sp. zn. Rvp 4134/2012, sp. zn. Rvp 4136/2012, sp. zn. Rvp 4138/2012, sp. zn. Rvp 4140/2012, sp. zn. Rvp 4141/2012, sp. zn. Rvp 4142/2012, sp. zn. Rvp 4145/2012, sp. zn. Rvp 4151/2012, sp. zn. Rvp 4152/2012, sp. zn. Rvp 4153/2012 a sp. zn. Rvp 4155/2012 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 10 Er 609/2011, sp. zn. 5 Er 965/2011, sp. zn. 9 Er 603/2011, sp. zn. 10 Er 1052/2011, sp. zn. 10 Er 1034/2011, sp. zn. 7 Er 603/2011, sp. zn. 5 Er 1001/2011, sp. zn. 5 Er 1040/2011, sp. zn.

5 Er 520/2011, sp. zn. 3 Er 653/2011, sp. zn. 6 Er 2885/2009, sp. zn. 9 Er 526/2011, sp. zn. 5 Er 888/2011, sp. zn. 9 Er 947/2011, sp. zn. 7 Er 1012/2011, sp. zn. 3 Er 1019/2011, sp. zn. 9 Er 1001/2011 a sp. zn. 10 Er 971/2011 (ďalej aj „napadnuté konania“).

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka (oprávnená, pozn.) v napadnutých konaniach vedených okresným súdom podanými návrhmi požiadala súdneho exekútora o vykonanie exekúcie. Súdny exekútor postupujúc podľa procesnej úpravy obsiahnutej v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti („Exekučný poriadok“) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) následne požiadal okresný súd o udelenie poverení na vykonanie exekúcií, čím došlo k zákonnému založeniu povinnosti okresného súdu rozhodnúť o nich v rámci priznanej právomoci v zákonom ustanovených lehotách.

Sťažovateľka uvádza, že okresný súd o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií dosiaľ nerozhodol napriek tomu, že tieto veci podľa jej názoru nevykazujú prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadujú takú spoluprácu okresného súdu s účastníkmi konania, ktorá by mohla podstatne ovplyvniť jeho posúdenie, resp. rozhodnutie v týchto veciach. Sťažovateľka poukazuje aj na to, že jej dosiaľ neboli zo strany okresného súdu oznámené ani spisovné značky, pod ktorými sa napádané exekučné konania vedú, preto ich identifikovala len pomocou označenia účastníkov a údajov, ktoré sú jej známe.

Vzhľadom na z pohľadu sťažovateľky neodôvodnenú činnosť a neefektívny postup okresného súdu podala v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) predsedovi okresného súdu sťažnosti na priedahy v ňou iniciovaných exekučných konaniach. Sťažovateľka v sťažnostiach uvádza, že na tieto svoje sťažnosti z 25. mája 2011 nedostala dosiaľ žiadnu odpoveď.

Uvedeným postupom okresného súdu malo podľa sťažovateľky dôjsť k porušeniu jej základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu

ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu a tiež porušeniu čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru upravujúcich zákaz diskriminácie.

V petite sťažností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v napadnutých konaniach boli porušené ňou označené práva, prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov a napokon uložil okresnému súdu zaplatiť finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

Podaniami doručenými ústavnému súdu 30. júla 2012 sťažovateľka doplnila sťažnosti „spresnením petitov“, prostredníctvom ktorých identifikovala spisové značky jednotlivých exekučných konaní vedených okresným súdom napadnutých sťažnosťami adresovanými ústavnému súdu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na

prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.1 K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 4121/2012, sp. zn. Rvp 4122/2012, sp. zn. Rvp 4124/2012, sp. zn. Rvp 4127/2012, sp. zn. Rvp 4128/2012, sp. zn. Rvp 4129/2012, sp. zn. Rvp 4132/2012, sp. zn. Rvp 4134/2012, sp. zn. Rvp 4136/2012, sp. zn. Rvp 4138/2012, sp. zn. Rvp 4140/2012, sp. zn. Rvp 4141/2012, sp. zn. Rvp 4142/2012, sp. zn. Rvp 4145/2012, sp. zn. Rvp 4151/2012, sp. zn. Rvp 4152/2012, sp. zn. Rvp 4153/2012 a sp. zn. Rvp 4155/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o spojení sťažností na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

II.2 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 10 Er 609/2011, sp. zn. 9 Er 603/2011, sp. zn. 10 Er 1052/2011, sp. zn. 10 Er 1034/2011, sp. zn. 3 Er 653/2011, sp. zn. 9 Er 526/2011, sp. zn. 9 Er 947/2011 a sp. zn. 9 Er 1001/2011

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, ak namietaným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03).

Podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty (III. ÚS 61/98), pričom k vytvoreniu stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (I. ÚS 10/98, I. ÚS 44/99, IV. ÚS 68/02) alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 86/08).

Súčasťou rozhodovacej činnosti ústavného súdu je aj ustálený právny názor (napr. II. ÚS 12/01, IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 205/03, I. ÚS 16/04), podľa ktorého sa ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a tiež právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie tohto základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade všeobecným súdom) ešte mohlo trvať. Ak v čase, keď sťažnosť ústavnému súdu došla, už

nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd ju zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ktorou sa sťažovatelia domáhajú ochrany svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcej zásahu orgánov verejnej moci do ústavou chránenej sféry sťažovateľov. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo. Preto, ak je zrejmé, že v čase, keď bola sťažnosť ústavnému súdu doručená, už k prietahom v namietanom konaní nemôže dochádzať, predovšetkým z dôvodu, že vo veci bolo právoplatne rozhodnuté, je daný dôvod na odmietnutie takejto sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 10 Er 609/2011, sp. zn. 9 Er 603/2011, sp. zn. 10 Er 1052/2011, sp. zn. 10 Er 1034/2011, 3 Er 653/2011, sp. zn. 9 Er 526/2011, sp. zn. 9 Er 947/2011 a sp. zn. 9 Er 1001/2011, v ktorých podľa zistení ústavného súdu okresný súd rozhodol o žiadostiach súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcií uzneseniami z 26. apríla 2012 (sp. zn. 10 Er 609/2011, pozn.), zo 4. apríla 2012 (sp. zn. 9 Er 603/2011, sp. zn. 3 Er 653/2011, sp. zn. 9 Er 526/2011, sp. zn. 9 Er 947/2011, sp. zn. 9 Er 1001/2011, pozn.), z 27. apríla 2012 (sp. zn. 10 Er 1052/2011, pozn.) a z 25. apríla 2012 (sp. zn. 10 Er 1034/2011, pozn.). V čase podania sťažností (2. mája 2012, pozn.) už teda postupom okresného súdu v týchto konaniach zjavne nemohlo dochádzať k porušovaniu sťažovateľkou označeného základného práva podľa ústavy a práva podľa dohovoru.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol tieto časti sťažností sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

II.3 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 2885/2009

Zo spisovej dokumentácie okresného súdu ústavný súd zistil, že tvrdenie sťažovateľky o tom, že okresný súd zatiaľ o žiadosti súdneho exekútora JUDr. R. K. na vykonanie exekúcie v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 2885/2009 nerozhodol, nezodpovedá skutočnosti. Zo zistení ústavného súdu totiž vyplýva, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 2885/2009 poveril 26. januára 2011 súdneho exekútora JUDr. R. K. v zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku vykonaním exekúcie.

Vzhľadom na uvedenú skutočnosť ústavný súd odmietol túto časť sťažnosti sťažovateľky smerujúcej proti postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 2885/2009 z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, keďže napadnutým postupom okresného súdu nemohlo dôjsť k sťažovateľkou namietanému porušeniu jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a ani jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.4 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 5 Er 965/2011, sp. zn. 7 Er 603/2011, sp. zn. 5 Er 1001/2011, sp. zn. 5 Er 1040/2011, sp. zn. 5 Er 520/2011, sp. zn. 5 Er 888/2011 a sp. zn. 7 Er 1012/2011

V konaniach o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, v ktorých sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a tiež práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou vyžaduje preukázanie podania sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 a nasl. zákona o súdoch. Takúto sťažnosť totiž ústavný súd považuje za účinný prostriedok

ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), ktorý vzhľadom na subsidiárne postavenie ústavného súdu pri ochrane základných práv a slobôd treba využiť pred podaním sťažnosti ústavnému súdu (porovnaj napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04).

Účinnosť tohto právneho prostriedku ochrany pred zbytočnými priet'ahmi v súdnom konaní potvrdzuje aj znenie zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý vo viacerých ustanoveniach zdôrazňuje povinnosť sudcu konať bez zbytočných priet'ahov a ustanovuje za také priet'ahy aj disciplinárnu zodpovednosť [§ 2 ods. 2, § 30 ods. 4, § 52 ods. 1 a § 116 ods. 1 písm. b) tohto zákona]. Podobne aj zákon o súdoch v § 64 ods. 1 ustanovuje, že „Účelom vybavovania sťažnosti je zistiť, či v danej veci boli spôsobené priet'ahy v konaní...“. V zmysle § 64 ods. 2 prvej vety zákona o súdoch „Orgán, ktorý vybavuje sťažnosť, je povinný na účel zistenia stavu veci prešetriť všetky skutočnosti...“. Napokon podľa § 64 ods. 3 zákona o súdoch „Ak orgán poverený vybavovaním sťažnosti zistí, že sťažnosť je dôvodná, prijme a zabezpečí vykonanie opatrení na odstránenie nedostatkov, ak je to potrebné, vyvodí za vzniknuté nedostatky voči zodpovedným osobám dôsledky...“.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nespĺnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Účelom sťažnosti proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa príslušných ustanovení zákona o súdoch nie je potvrdenie stavu, ktorý nie je v súlade so základným právom zaručeným čl. 48 ods. 2 ústavy, ale poskytnutie príležitosti súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený

nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou (m. m. II. ÚS 64/97, I. ÚS 20/05). Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), koná iba za predpokladu, ak sťažovateľ preukáže, že účinne využil označený právny prostriedok nápravy podľa zákona o súdoch, alebo ak preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade, ak všeobecný súd, reagujúc na sťažnosť sťažovateľa podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch, prijme opatrenia smerujúce k zabezpečeniu ochrany základného práva sťažovateľa, zakladá to podľa názoru ústavného súdu dôvod na odmietnutie sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Sťažovateľka v sťažnostiach tvrdí, že v súlade so zákonom o súdoch „podal(a) písomne ešte dňa 25. 05. 2011 do rúk predsedu exekučného súdu sťažnosť na postup súdu smerujúcu proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov“.

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že ani toto tvrdenie sťažovateľky nezodpovedá skutočnosti. V konaniach vedených pod sp. zn. 5 Er 965/2011, sp. zn. 7 Er 603/2011, sp. zn. 5 Er 1001/2011, sp. zn. 5 Er 1040/2011, sp. zn. 5 Er 520/2011, sp. zn. 5 Er 888/2011 a sp. zn. 7 Er 1012/2011 sťažovateľka síce podala sťažnosť podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch, avšak nie 25. mája 2011 (ako to tvrdí), ale až 19. marca 2012.

Z ďalších zistení ústavného súdu vyplýva, že okresný súd uzneseniami sp. zn. 5 Er 965/2011 z 23. mája 2012, sp. zn. 7 Er 603/2011 zo 17. mája 2012, sp. zn. 5 Er 1001/2011 z 23. mája 2012, sp. zn. 5 Er 1040/2011 z 23. mája 2012, sp. zn. 5 Er 520/2011 z 23. mája 2012, sp. zn. 5 Er 888/2011 z 23. mája 2012 a sp. zn. 7 Er 1012/2011 zo 16. mája 2012 rozhodol o žiadostiach súdneho exekútora JUDr. R. K. o udelení poverenia na vykonanie exekúcií.

Z uvedeného teda vyplýva, že v období bezprostredne po sťažovateľkou podaných sťažnostiach na postup okresného súdu z 19. marca 2012 okresný súd rozhodol o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverenia, po podaní sťažností teda nielenže

začal vo veciach konať, ale o nich aj meritórne rozhodol, t. j. sťažnosťami podľa zákona o súdoch sa zabezpečila efektívna ochrana základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd časti sťažností sťažovateľky smerujúce proti postupu okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 5 Er 965/2011, sp. zn. 7 Er 603/2011, sp. zn. 5 Er 1001/2011, sp. zn. 5 Er 1040/2011, sp. zn. 5 Er 520/2011, sp. zn. 5 Er 888/2011 a sp. zn. 7 Er 1012/2011 odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

II.5 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 3 Er 1019/2011 a sp. zn. 10 Er 971/2011

Sťažovateľka aj vo vzťahu k týmto napadnutým konaniam v sťažnostiach tvrdí, že v súlade so zákonom o súdoch „*podal(a) písomne ešte dňa 25. 05. 2011 do rúk predsedu exekučného súdu sťažnosť na postup súdu smerujúcu proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov*“.

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že ani toto tvrdenie sťažovateľky nezodpovedá skutočnosti. V konaniach vedených pod sp. zn. 3 Er 1019/2011 a sp. zn. 10 Er 971/2011 sťažovateľka síce podala sťažnosť podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch, avšak nie 25. mája 2011 (ako to tvrdí), ale až 19. marca 2012.

V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že podanie sťažnosti predsedovi okresného súdu 19. marca 2012, t. j. v pomerne krátkom čase pred doručením sťažností ústavnému súdu (2. mája 2012), sa javí byť iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak taká sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom vo veci samej (m. m. IV. ÚS 306/04, III. ÚS 78/05, IV. ÚS 194/05, I. ÚS 233/08).

Z uvedených dôvodov ústavný súd zastáva názor, že sťažovateľka sa domáha ochrany svojich práv v napadnutých konaniach prostredníctvom sťažností podľa čl. 127 ods. 1 ústavy predčasne, čo zakladá dôvod na odmietnutie tejto časti sťažností smerujúcej proti postupu okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 3 Er 1019/2011 a sp. zn. 10 Er 971/2011 z dôvodu neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

II.6 K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu, čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutých konaniach

Sťažovateľka sťažnosťami namieta aj porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 os. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutých konaniach v priamej príčinnej súvislosti (z rovnakých dôvodov) s namietaným porušením jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd dospel k záveru, v zmysle ktorého v napadnutých konaniach nie sú splnené podmienky na vyslovenie porušenia základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a ani jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, nemohlo podľa jeho názoru v týchto konaniach dôjsť ani k porušeniu ďalších sťažovateľkou označených základných práv podľa ústavy, práva podľa dodatkového protokolu a označených článkov ústavy a dohovoru.

Na základe uvedeného preto ústavný súd aj tieto časti sťažností odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Po odmietnutí sťažností bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa s ďalšími návrhmi sťažovateľky na ochranu ústavnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. augusta 2012